

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los DD HH  
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels DD HH

**Queixa** 2401966

**Matèria** Serveis públics i medi ambient

**Assumpte** Falta de resposta reclamacions per contaminació acústica.

## RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

### 1 Tramitació de la queixa

El **22/05/2024** registrarem un escrit que identificarem amb el número de queixa **2401966** en el qual la persona interessada denunciava la demora de l'Ajuntament d'Alzira a donar resposta a les reclamacions presentades en relació amb les molèsties per contaminació acústica derivades de la celebració d'actes fallers al llarg de tot l'any i fora de la programació de les Falles.

Admesa a tràmit la queixa, el **24/05/2024** sol·licitarem a l'Ajuntament d'Alzira que, en el termini d'un mes, ens enviara un informe sobre este assumpte.

El **25/06/2024** l'Ajuntament va remetre informe en el qual, en resum, exposava:

- Que l'activitat denunciada havia estat autoritzada seguint la sol·licitud presentada per la Falla Germanies per acord de la Junta de Govern Local -JGL- de 19.10.2022 (expt. 7163/2022).
- Que l'activitat autoritzada (octubre) no estava en el període faller, raó per la qual no estava en la programació fallera. De tota manera, les activitats festives, culturals o esportives no necessiten cap publicitat prèvia, tan sols l'autorització municipal.
- Que resulta comprensible que la ciutadania no accepte de grat les molèsties derivades de les activitats festives alienes, però la festa i la cultura forma part dels drets i deures que tenim com a veïns, creant-los o sofrint-los, sent la funció de l'Ajuntament tractar de compatibilitzar els dos interessos / drets: a la festa i al descans.
- Que la Policia Local no posseeix aparells de mesura acústica. En virtut de l'ordenança municipal contra la contaminació acústica, els agents actuant no necessiten d'aparells de mesura, simplement s'exigeix l'observació de la pertorbació per part dels mateixos, però sempre dins de l'horari protegit de 22:00 a 08:00.
- Que l'Ajuntament no ha complit amb la seua obligació de contestar en temps i forma a la queixa presentada, però pel que fa al fons reiterem que no sempre resulta possible compatibilitzar els desitjos contraposats dels veïns i associacions d'Alzira.

Vam traslladar esta informació a la promotora de la queixa qui, en data 28/06/2024, ha formulat noves al·legacions en què conclou:

"(...)• L'ajuntament d'Alzira no em contesta a 3 instàncies i ni tan sols es disculpa.

- L'ajuntament autoritza celebracions fora de "**La Fiesta de las Fallas, y en concreto los actos previstos en el programa oficial a lo largo del año y actividades de la semana fallera**" deixant que no complixquen la normativa de contaminació acústica.
- La Policia Local no vol vindre a ma casa després de cridar-los dos vegades i explicar que el volum i les vibracions son molt més elevades que a la semana fallera.
- Arribe a fer fins a 3 instàncies a l'ajuntament sense rebre resposta, fins que el Síndic intervé.(...)"

## 2 Conclusiones de la investigació

En el present expedient de queixa analitzem la inactivitat i falta de resposta de l'Ajuntament d'Alzira davant de les reclamacions i sol·licituds presentades per la persona promotora de la queixa.

En el mateix informe emés per l'Administració local a petició d'esta institució es reconeix que no ha complit amb la seua obligació de contestar dins de termini i en la forma corresponent a les sol·licituds presentades.

Després de la investigació que hem dut a terme, concloem que s'han vulnerat els drets de la persona titular. En concret:

**- El dret de la persona que els seus assumptes es tracten per les administracions públiques en un termini raonable.**

En este sentit, l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), estableix l'obligació de l'Administració de dictar resolució expressa i de notificar-la en tots els procediments siga quina siga la seua forma d'iniciació, resolució que haurà de dictar-se dins del termini màxim que fixe la corresponent normativa reguladora i, si no n'hi ha, en el termini màxim de tres mesos. També, l'article 29 de la LPACAP estableix de manera expressa la subjecció de l'activitat administrativa als terminis i termes normativament previstos, obligació que recau tant sobre les autoritats i personal al servei de les administracions públiques com sobre els interessats en els procediments administratius.

En l'àmbit local, este dret s'arreplega en la Llei 8/2010, de 23 de juny, de la Generalitat, de règim local de la Comunitat Valenciana (article 138. Drets dels ciutadans i les ciutadanes):

1. Tots els ciutadans i ciutadanes, en la seua relació amb les corporacions locals, tindran dret a: j) Obtindre resolució expressa de totes les sol·licituds que formulen en matèries de competència de les entitats locals.

**- El dret a bona administració** (article 9 de l'Estatut d'Autonomia de Comunitat Valenciana i article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea) sobre la base del qual els ciutadans tenen el dret a rebre una resposta de l'Administració.

Este dret a una bona administració es conforma així com un dret bàsic i essencial de la ciutadania valenciana, que s'integra, com a mínim, pels drets de la persona al fet que les administracions públiques atenguen en un termini raonable les peticions que esta els formule, donant-los una resposta expressa i motivada, de manera que el ciutadà puga conèixer en tot moment quina és la posició de l'administració concernida respecte del seu problema, per a, en cas de discrepància, poder exercir les accions de defensa dels seus drets que estime més adequades.

El que no té cabuda en cap cas és que, davant d'una petició formulada per la persona interessada conforme als requisits exigits legalment, l'Administració no oferisca una resolució o emeta una resolució sense la justificació adequada que permeta al sol·licitant entendre els motius pels quals l'Administració ha adoptat la resolució citada.

Així, cal recordar que la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de maig de 2020 (núm. recurs 5751/2017) assenyala la falta de resposta com un supòsit de violació de la bona administració quan exposa que:

*"Como muchas veces ha reiterado este Tribunal Supremo, el **deber jurídico de resolver las solicitudes, reclamaciones o recursos** no es una invitación de la ley a la cortesía de los órganos administrativos, sino un estricto y riguroso deber legal que obliga a todos los poderes públicos, por exigencia constitucional ( arts. 9.1; 9.3; 103.1 y 106 CE), cuya inobservancia arrastra también el quebrantamiento del principio de buena administración, que no sólo juega en el terreno de los actos discrecionales ni en el de la transparencia, sino que, como presupuesto basal, exige que la Administración cumpla sus deberes y mandatos legales estrictos (...)"*

Quant a l'objecte de la queixa, hem de partir del concepte del soroll, que en el dret espanyol és un concepte ampli, compresiu tant del soroll pròpiament dit, perceptible en forma de so, com de les vibracions, que inclou tant l'un com les altres, en el concepte de «contaminació acústica», la prevenció, vigilància i reducció de la qual són objecte de l'actualment vigent Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll (BOE 18/11/2003).

L'esmentada llei defineix la contaminació acústica, en l'article 3, com:

"la presència en l'ambient de sorolls o vibracions, siga quin siga l'emissor acústic que els origine, que impliquen molèstia, risc o dany per a les persones, per a l'exercici de les seues activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, o que causen efectes significatius sobre el medi ambient".

L'article 9.1 de la Llei del soroll estableix sota el títol: Suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica, que:

"1. Amb motiu de l'organització d'actes d'especial projecció oficial, cultural, religiosa o de naturalesa anàloga, les administracions públiques competents podran adoptar, en determinades àrees acústiques, després de la valoració de la incidència acústica, les mesures necessàries que deixen en suspens temporalment el compliment dels objectius de qualitat acústica que s'apliquen a aquelles."

Amb esta possibilitat, la Llei del soroll es dota de la necessària flexibilitat a fi de preveure situacions en les quals, amb caràcter excepcional, puga ser recomanable suspendre l'exigibilitat dels objectius de qualitat acústica.

No obstant això, esta possibilitat no està exempta del compliment d'una sèrie de requisits, perquè el mateix article 9.1 de l'LR diu que la suspensió dels objectius de qualitat acústica serà «després de la valoració de la incidència acústica». D'esta manera, es preveu, amb unes certes cauteles, una sort de compromís d'exercici del dret a l'oci, en situacions excepcionals, de manera compatible i respectuosa, fins a uns certs límits, amb el dret al descans, que es manifesta de molt diverses maneres reconegudes per la jurisprudència, des del dret a la protecció de la salut i a un medi ambient adequat, fins al dret a la integritat física i moral, la intimitat personal i familiar, la inviolabilitat del domicili o, simplement, la qualitat de vida i el benestar dins de la pròpia llar.

Amb esta previsió de l'article 9.1 de la Llei del soroll, el legislador està deixant clar que ni tan sols amb motiu d'eixos esdeveniments excepcionals hi ha una llibertat total per a permetre la suspensió dels objectius de qualitat acústica, sinó que han de prendre's algunes mesures i precaucions, perquè eixa suspensió dels objectius no es convertisca en un vertader calvari, encara que siga per uns pocs dies o hores, per a persones que volen exercir el seu dret al descans.

Per tant, **el dret a l'oci no és il·limitat ni tan sols en eixos casos excepcionals**, i això quan l'ordre de prioritats ha de ser, precisament, l'invers: no és el dret al descans el que ha de posar-se en relació amb el dret a l'esplai i la diversió d'altres ciutadans; és, més prompte, al contrari, ja que considerem que és el dret a l'esplai i la diversió el que ha de posar-se en relació amb el dret al descans.

Esta institució considera necessari mantindre un just equilibri entre l'interés de la societat en conjunt a gaudir dels actes culturals o festius i els drets dels afectats. Si bé és cert que els sorolls i les molèsties no són continus ni es prolonguen en el temps, sinó excepcionals, les seues conseqüències negatives poden ser minimitzades si l'Ajuntament exercix en eixos dies les seues competències en matèria de prevenció, verificació i control de la contaminació acústica i sanciona les possibles infraccions.

Referent a això, recordem que la Llei del soroll dota els ajuntaments de diferents instruments per a protegir els ciutadans d'elevats nivells de soroll, per la qual cosa eixa corporació local és l'encarregada d'adoptar les mesures o actuacions necessàries perquè es respecte la normativa acústica en el seu territori (article 18). L'ajuntament ha de vigilar i, si és el cas, articular els mecanismes de control del soroll en el seu municipi i, amb això, millorar la convivència veïnal.

Així, i sobre futures autoritzacions d'actes que puguen causar contaminació acústica, és necessari que totes les condicions i limitacions establides es comproven, per tal que resulten eficaces a l'hora de garantir el dret al descans dels veïns.

Per tant, no sols han d'imposar-se les condicions a l'hora d'autoritzar l'activitat, sinó que a més, l'Ajuntament ha de vetlar perquè efectivament es complisquen els condicionants imposats, i així, en l'exercici de les seues competències, l'Ajuntament ha d'inspeccionar i controlar el compliment de les previsions de la legislació en matèria de contaminació acústica.

### 3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem les consideracions següents:

#### **A l'Ajuntament d'Alzira:**

**1. RECOMANEM** que, en situacions com esta, extreme al màxim els deures legals que s'extrauen de l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i que procedisca a contestar en el termini legalment establert, de manera expressa i motivada, als escrits que els interessats presenten davant d'eixa administració local, en el marc del dret a una bona administració.

**2. RECOMANEM** que, en compliment de la referida obligació, dicte una resolució, degudament motivada i congruent amb les peticions realitzades per l'autor de la queixa, amb indicació d'expressió dels recursos que siguen procedents, si és el cas, en via judicial, l'òrgan davant el qual hagueren de presentar-se i el termini per a interposar-los.

**3. RECOMANEM** a l'Ajuntament que, en l'exercici de les seues competències en matèria de contaminació acústica i per als casos anàlegs, procedisca a realitzar les actuacions necessàries per a la comprovació del compliment dels límits de soroll establits en les autoritzacions, podent acordar, davant de l'incompliment d'estos, la suspensió de l'autorització si en habitatges o locals contigus o pròxims es registren nivells sonors de recepció superiors als establits.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, **en el termini màxim d'un mes**, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en [www.elsindic.com/va/actuacions](http://www.elsindic.com/va/actuacions).

Ángel Luna González

Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana